

Vastustaja: Kuoni Travel Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kui kohustused, mis tulenevad korraldaja või vahendaja poolt tarbijaga sõlmitud lepingust puhkusepaketi kohta, mille suhtes kohaldatakse nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiivi 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta ⁽¹⁾, ei ole täidetud või on mittenõuetekohaselt täidetud ning kui selline täitmata jätmine või mittenõuetekohane täitmine on tingitud selle lepinguga seotud teenuseid osutava hotelliettevõtte töötaja tegevusest:
  - a) kas artikli 5 lõike 2 kolmanda taande teises osas sätestatud vastutuse välistamise alust on võimalik kohaldada; ning kui jah, siis
  - b) milliste kriteeriumide alusel peab riigisisene kohus hindama, kas selle aluse kohaldamine on võimalik?
2. Kui korraldaja või vahendaja sõlmib tarbijaga lepingu puhkusepaketi kohta, mille suhtes kohaldatakse nõukogu direktiivi 90/314/EMÜ, ja kui hotelliettevõtte osutab selle lepinguga seotud teenuseid, kas siis selle hotelliettevõtte töötajat tuleb pidada „teenuste osutajaks“ direktiivi artikli 5 lõike 2 kolmandas taandes sätestatud vastutuse välistamise aluse tähenduses?

⁽¹⁾ EÜT 1990, L 158, lk 59; ELT eriväljaanne 13/10, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 30. juulil 2019 — R (taotluse alusel, mille esitasid Association of Independent Meat Suppliers jt) versus Food Standards Agency

(kohtuasi C-579/19)

(2019/C 328/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: R (taotluse alusel, mille esitasid Association of Independent Meat Suppliers jt)

Vastustaja: Food Standards Agency

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrustega (EÜ) nr 854 ⁽¹⁾ ja 882 ⁽²⁾ on välistatud menetlus, milles rahukohtunik teeb 1990. aasta toiduohutusseaduse (Food Safety Act 1990) artikli 9 kohaselt sisuliselt ja kummagi poole kutsutud ekspertide esitatud tõendite alusel otsuse rümba toiduohutusnõuetele mittevastavuse kohta?

2. Kas määruses (EÜ) nr 882 nähakse ette õigus kaevata edasi määruse (EÜ) nr 854 artikli 5 lõike 2 kohaselt tehtud riikliku veterinaararsti otsus, millega rümba liha tunnistatakse inimtoiduks kõlbmatuks, ja kui nähakse, siis millist lähenemisviisi tuleks sellisel juhul kasutada riikliku veterinaararsti otsuse sisuliseks uuesti läbivaatamiseks?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT 2004, L 139, lk 206).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomateravishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT 2004, L 165, lk 1).

John Dalli 16. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-399/17: Dalli versus komisjon

(kohtuasi C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: John Dalli (esindajad: *avocate* L. Levi, *avocat* S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja tunnistada apellandi nõuded kohtuasjas T-399/17 vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning sellest tulevalt
  - hüvitada kahju ja eelkõige mittevaraline kahju, mis esialgse hinnangu kohaselt on 1 000 000 eurot;
  - mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.
- mõista nii apellatsioonimenetluse kui ka esimese kohtuastme menetlusega seotud kohtukulud täielikult välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma esimeses väites toob apellant välja mitmed õigusnormide rikkumised, nimelt põhjendamiskohustuse rikkumine ja kohtutoimiku moonutamine, kuna lükati tagasi esimene väide, mis on seotud uurimise algatamise otsuse õigusvastasusega.

Teiseks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta jättis rahuldamata teise nõude, mis puudutab rikkumise olemuse kirjeldamise vigu ja juurdluse õigusvastast pikendamist.

Kolmandaks väidab apellant, et Üldkohtu otsuses on tõendeid moonutatud ja rikutud kaitseõigusi, kuna lükati tagasi kolmas väide, mis puudutab tõendite kogumise põhimõtete rikkumist ning tõendite moonutamist ja võltsimist.

Neljandaks väidab apellant, et on moonutatud faktide ja tõendite selget mõtet ja rikutud õigusnorme, kuna Üldkohus lükkas tagasi neljanda väite, mis puudutab kaitseõiguste, komisjoni otsuse 1999/396 (¹) artikli 4 ja OLAFi suuniste artikli 18 rikkumist.

Viiendaks väidab apellant, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kuna ta ei täitnud põhjendamiskohustust ja moonutas tõendeid, lükates tagasi viienda väite, mis puudutab määruse (EÜ) nr 1073/1999 (²) artikli 11 lõike 7 ja järelevalvekomitee töökorra artikli 13 lõike 5 rikkumist.